

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 frt.
Fél évre 3 frt.
Negyed évre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára: 15 krajczár.
Előfizetési csempén a kiadóhivatalnál lehet
B-Gyarmaton.

Előfizetési pénzek, reclamációk és hi-
detések a kiadóhoz intézendők.

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HÍRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

A lap szellemi részére s a nyiltárra
vonatkozó minden közlemények a szer-
kesztőhöz küldendők.

Hirdetések díja: 50 krajczár per sor
6 kr. — Nagyobb és többeszeri hird-
etések jutányosan csökkenthetők.
Bélyeg minden beiktatásnál 30 kr.

Nyiltár garmond sora 30 kr.

Előfizetési felhívás

„Nógrádi Lapok“

1885-ik évfolyamára.

Előfizetési feltételek:

Egész évre 6 frt.
Fél évre 3 frt.
Egynegyedre 1 „ 50 kr.
Egy hónapra — „ 30 kr.

Az előfizetési pénzek egyedül a kiadóhoz csi-
mezve, — legcélszerűbben postautalvánnyal —
a nyomtatandó példányok s pontos szétküldés tekin-
tetéből, mielőbb beküldendők.

Kék László,
kiadó s lapfőigazgató.

Horváth Danó,
fel. szerk.

B-Gyarmat, 1885. július 8-án.

Az aratás országsszerte javában folyik.
Most gyűjti be Magyarország az egész évben
végzett mezeti munka eredményét, fáradsága
gyümölcseit.

Az eredmény hál' Istennek általában nem
mondható kedvezőtlennek. A rossz termésről
szállongó hírek jogosultságukat elvesztették.
Némely vidéket értek ugyan súlyos csapások;
a viharok a jég és az árvíz sok kárt tettek.
Az ország legnagyobb részében azonban a ter-
més jó közép, néhány vidéken dús.

Az idei termés hasonló az '1882. évihez.
A gazda szorgalmának kedvező eredménye
biztosítottnak tekinthető, ha csak a mostani
nedves időjárás aratás után tönkre nem teszi
a gabonát.

Erre is volt már nálunk példa, mi annak
a jeles, hogy aratás idején nincs elég munkaerő,
még mindig kevés a gép, nagyok és távolségek
a gazdaságok, kevés a gazdasági épület. A

termést nem lehet idején biztonságba helyezni.
De ha szerencsésen az utolsó vészely is elmúlik
és meg van a jó termés, kérdés? hogy mikor
és hogyan képes tudni a gazda gabonáját?
A tapasztalat azt mutatja, hogy a magyar
gazda legjobban teszi, ha aratás után azonnal
eladja termésének zömét. Az idén különösen
tanácsos a gyors eladás, mert most verseny-
társainkat mintegy 4 héttel előztük meg; az
egyenlítő hőmérsék egy héttel korábban ér-
lelte meg a szemes vetést mint más esztén-
dőben. Ez reánk nézve valóságos nyereség,
mert az európai nagy raktárak őrsek és várva-
várják az új gabonát. Tulságosan vérmes re-
ményeket azonban sommi eset sem szabad táp-
lalnunk, mert mihelyt dúsabb termés van Euró-
pában, különösen Magyarországon, az élelmi-
szerek, a világverseny következtében. Évekre
felhalmozódnak. Az 1882. évi jó termés utolsó
részelei például csak most fogytak el. A jó
termés maga nem elég, kellene árak és piac.
Ez előtt Magyarország Európa élétára lévén, ő
szabta meg az árakat; ennek azonban vége
van. Most már nemcsak Amerika, Oroszország
és India, hanem Ausztrália is erős versenytár-
saink. Az eladásnál ezen körülményt kell fi-
gyelembbe vennünk és ily változott körülmé-
nyek között peraze az egy pár év előtti ma-
gas árakra többé nem számíthatunk.

Egy van még, ami tekintetben megyénk
alsó részén a gabona árak biztosítására lendü-
letet adna, s ez a tervezett vasút, a miért nap-
ról napra egy-egy ima száll föl az Égek urához.

Vasutunk érdekében Gr. Gyürky A. főispán úr
önagyméltósága következő lelkes meghívást inté-
zett a megyei közönséghez és az érdekeltséghez:

Meghívó! A vácz-b-gyarmati vicinális vasuti ér-

dekeltség, bizottsága részéről, a „Nógrádi Lapokban
időnként nyilvánosságra bocsátott közleményekből,
úgy a törzsrésztvényekre történt aláírások összegé-
ről, valamint azon habár eredményükben lassu és
befejezetlen, de szakadatlan ténykedési lánczolatot
képező lépéseiről a terv létesítésében értesítve van.

Ugyan e forrásból, de a megyei közgyűlés
nyilvánosságából folyólag tudomása van a tisztelt
érdekeltségnek, de az egész megyének arról is, hogy
megyénk alispánja, a fenti terv végkivitelénél mu-
tatókozó akadályok által keltett aggodalomból, a
pénz beszerzés egy részének megyei biztosítás mel-
letti kieszközölésével azon reményben, hogy a me-
gye különösen pedig annak közép és alsó részében
az érdekeltség a megye székvárosának, környéke-
nek és az annak a Dunáig terjedő részekben a mai
korban már nélkülözhetlen vasuti összeköttetést ha-
zánk fővárosával tömeges aláírásokkal pártolni
fogja, egyelőre még a régi tervszerű B-Gyarmat-
váci vonal elejtése nélkül, a fővárossal való ösz-
szeköttetést közvetítő újabb vonalat indítványozott,
mely hazafias indítványát a megye közgyűlése egy-
hangulag elfogadván, őt az előleges építési enge-
dély kérésére utasította.

Hogy a bizottság eddigi működéséről a tisztelt
érdekeltségnek számot adhasson, hogy különö-
sen azon nehézségek melyek a végfejeleményben
mutakoztak és ezen megye érdekeit oly melegen
felkaroló alispán most már kettős irányu tevékeny-
ségét felköltötték, valamint azért, hogy a megye
ezen legújabb határozata óta az előleges engedélyt
nyert lovag Falk Zsigmond úrral történt érintke-
zésből, s így az érdekeltség által eddig 353000 frt
értékű aláírással támogatott vácz-gyarmati vonal
tervének mai helyzete és álláspontja, a mélyen tisztelt
érdekeltségnek közvetlenül, és kellő felvilágo-
sítások és magyarázatok adása mellett előterjeszt-
tethessék.

Hogy ezek megfontolása, és számba vétele, de
különösen a székváros és vidékünk kétségtelen kör-
érdekű és hazafias főczélja a fővárossal való közvetett
vagy közvetlen, de határozottan ezen hazafias cél-
lal létesítendő vasuti összeköttetés szemelött tartása
mellett

TÁRCZA.

Am én kedvöm. . . .

Am én kedvöm egykor dalos pacirta volt,
Mely csak boldogságról, szerelemtől dalolt,
De látn akarta, a kedvemet elvette,
Kedvesemmel együtt a sírba temette.

Nem dalok többé boldog szerelemtől,
Se nem panaszoktól végtelen keservről,
Csak visszagondolok egykori kedvemre,
Boldogító édes elmúlt szerelemre.

De talán majd egykor, hogy ha feltámadunk;
Ha egy szebb hazában újra találkozunk:
Tudom akkor megint vissza jő a kedvem,
Örökre zeng dalom, örök lesz szerelmem. — m. —

Bogány a hirdetések között.

A hírlapok utolsó oldalát kevés olvasó méltatja
figyelmére. Pedig nem egyszer ez a legérdekesebb ré-
sze az egész lapnak. Itt vannak ugyanis a hirdetések.

Ez lévén az a rész, melyért a szerkesztő már
nem felel, hol pártczól, elv, megbízhatóság nem igen
jöhetnek tekintetbe, természetesen, hogy a hirdetések
rendszerint tarka és érdekes kiegészítései képezik a
lapnak. E rovat hasonló valamely neves hegy sziklá-
hoz, hová minden turista öltöztetve bővölhet mon-
dokáját.

A kereskedő e rovatban ajánlja portékáit, a pénz-
intézetek itt közlik mérlegeiket, a nagyhangú szédél-
gés szintén e helyütt rikkantja el magát tessék, tes-
sék, vegyetek tölem! olcsón adom, hogy a vásárlóknak
még én fizetek rá!

A csalfa asszony, kit podagrás férje féltékenyen
öriz, a kis hirdetőben ad rejtélyes szavakban imádojá-
nak találkat.

Jóllehet sem üzletember, sem szeretőt hajhászó
gavallér nem vagyok, szívesen tekintem meg a lapok
hirdetéseit. Tükörnek veszem azokat, hol igen gyak-
ran társadalmi életünk festetlen képét lehet meglátni.

Külön-külön e hirdetéseknek alig is van értelme,
de egymás mellé rakva, akárhányszor meglehető köz-
tük az érdekes összefüggés.

A múlt év nyarán a kis-hirdető következő két
annonce a vonta magára figyelmemet:

Házassági ajánlat.

Huszonkét éves művelt fiatal ember vagyok. A
nők az utcán igen gyakran tekintenek utánam. Ebből
azt következtetem, hogy érdekes külsővel bírok. Kül-
önben könyvfekete szemem, barna bajuszom, sugar
termetem van s annyi jövedelemmel rendelkezem, hogy
alig bírom azt egymagam elköltöteni. Szép, fiatal nőt
keresek, tehát kívül ömeretséget óhajtnék kötni s a
kit ha bajuszom a jövedelemem kielégít, szívesen nőül
is veszek. Lovelek „Béla“ czim alatt poste restante a
budapesti főpostára intézendők.

Alább pedig ez állott:

Egy tizenhét éves nő megismerkedni szeretne,
egy szellemes, mulattató fiatal emberrel. Lovelek Mal-
vin néven e lap kiadóhivatalához.

A közlést hirdetéseknek úgy látzik, kölcsönös
hatásuk lett; mert egy 10—12 nap múlva egy másik
helyi lapban már a következő — epokodó poemát ol-
vastam:

Malvin!!!

Mint virág a harmatcseppt,
Mint a légy a lépcső mézet:
Ugy szomjasalak, ugy szeretlek!
Kedves Malvin én is téged
Azért kőrlek szépek szépe,
Jöjj ha lehet szerdán délbe,
Császárfürdő rejtekébe!

Béla.

Másnap reggelre menve — első dolgom volt a

kérdésem lapot előkérni. Kiváncsi voltam, kap-e Béla
feleletet? Kapott; rövidet ugyan, de valóst:

Béla!

Szerdán ott lesz Malvinél
S egyért majd én is csöket ad.

E modern levélváltás után néhány napig csend
honolt. Malvin és Béla halgattak. Ugy látszott, hogy
nem volt szükségük többé a lapok hirdetési rovatára.
A császárfürdő platánjai többeszer látták a boldog párt,
mint kart karba fűzve süttögtak egymásnak édes sze-
relemről, örökös hősről.

A rimes turbékolás után két hétre valószínűleg
várattalan fürgetegnek kellett kitörni, mire a következő
hirdetéből következtetek:

Béla!

Elvagyunk veszte a bácsi mindent tud. Félek,
remegek! Vigyázzak, nem tudom ott lehetek-e?
Malvin.

Következő reggel már ki volt nyomtatva a hatá-
rozott válasz:

Malvin!

Vártalak, de hiába! Kétségbe, vagyok esve. Ha
nem jössz el, egyonlövöm magam. Utiruhába öltözköd-
jél, ékszeridet is hozd el Vágyva vár, a mondott órá-
ban . . . ott. . . .

Béla.

A dolog most már a legnagyobb mértékben fel-
költöztetett érdeklődésem. Ezek bizonyosan szólni akarnak.
A hány lap csak megjelenik a fővárosban, naponként
mind átfutottam. Semmi jel, semmi nyom.

A szöktetés ugylátszik sikerülvén, most valahol
elrejtve lappanganak. Titkon, félve álnevalatt olvasik
a szerelem mámorító örömeit.

Megvallom, titkon örültem, a dolog ilyen fordul-
latán Mert hisz annak mindig örülni kell, ha két szív
egymásért dobog.

Érdeklődésem dacára hónapokig mi hirt sem

ezen (vác-b.-gyarmati) vasuti terv további sorára nézve,

tekintettel a megye közgyűlése által elfogadott újabb vonalirányú tervre annak könnyebb vagy nehezebb keresztülvihetősége és létesíthetése szempontjából, s így esetleg az előbbi vonaliránynak ez újabbal való felcserélése és ennek önértékéből való felkarolásavógett,

végleges megállapodás, és egyesítleg a lekötelezés átruházása iránt is döntő érvényű és mérvadó elhatározás eszközölthessék.

A tisztelt érdekeltség összes tagjait, (az érdekeltségi (b.-gyarmati) helyi bizottság felkérése folytán) az elősorolt körülmények előterjesztése, tárgyalása és azok iránt való ha tározathozatal végett folyó, 1885. évi júliushó 13-án Nógrádmegye nagytérmeben délelőtti 10 órakor tartandó általános és közös értekezleti gyűlésre tisztelettel meghívom, még pedig azon hozzá adással, hogy az érdekeltek vagy személyesen megjelenni vagy aláíró társaikat vagy családjuk közel rokon tagjait csatolt meghatalmazással ellátva beküldeni sziveskedjenek.

Tisztelt érdekeltség! Fontos e mozzanat meggyén, különösen közép és alsó részű közgyűlési érdekekben, hivatva van sok év mulasztásait pótolni és a jövőben az eddigi pangást és elmaradottságot üzleti és forgalmi viszonyainknak az egyetlen eszköz a vasuti összeköttetés létesítésével megelőzni, ha az érdekeltség minden akadékoskodó tulságos particularizmustól komolyan állhatatosan és jutalmat önmagában előidéző áldozatkészséggel és megfeszített erővel támogatja a megye kormányát, és azon férfiakat, kik fáradságot nem ismerve, önfeláldozóan működtek eddig, és működni akarnak ha a célját támogatva látják ezentul is.

Ugy hiszem nem feladata e felhívásnak sem szélszerűségét, sem szükségességét de bátran mondhatom, elodázhatlanságát Nógrádmegye székvárosának, szeretett hazánk világvárossá gyorsan fejlődő fővárosa Budapesttel való vasut általi összeköttetését célzó törekvése és áldozatkészsége ezen megye bármely fiát is buzdítani, imo tehát itt az alkalom, hogy végleg megállapodhassunk, bizalommal várom tehát, hogy meghívásomra az összes érdekeltség teljes számban megjelenend, minek reményében már előre is biztosítom a megye közönségét, hogy személyemet illetőleg a legszivesebben támogatni fogom ezen megye ügybuzgó alispánját, a vele működő bizottságot, a megye és a vidék érdekében emelkedő állásom egésze befolyásával hogy az annyira kíváncsiok cél valahára már testet és életet nyerjen és mielőbb a kivitel korszakába lépjen.

Balassa-Gyarmaton, 1885. július hó 4-én.

Hazafias üdvözléssel,

Károly Tisza, alispán.

Gr. Gyürky Ábrahám, val. helyi titkos tanácsos, főispán és Nyitrai megye főispánja, nemzeti érdekeltségi bizottsági elnöke.

Gr. Gyürky Ábrahám főispán megtiszteltetése Nyitrán.

(július 28-án)

Nyitraváros képviselő-testülete értesülvén azon beszédéről, melyet a főispán múlt hó 17-én a szeniczei vasut csatlakozása érdekében a közlekedésiügyi miniszternél tartott, közgyűlésében elhatározta, hogy küldöttsége által Nyitraváros hálás köszönetét fejezi ki gr. Gyürky Ábrahám főispán úrnak. A főispán f. hó 28-án délután 4 órakor érkezett Nyitrára a rögtön fogadtatva a bejelentett küldöttséget, melynek tagjai vol-

tak Béler Frigyes polgármester, főt. Nécey Endre nyitrai asperes plébános, dr. Csécs Imre gymn. igazgató, Mérey Ágoston főjegyző, Hamar János vá. tanácsos, Münich János közegészségügyi tanácsos, Csáczó István pénztárnok, Kovács József, Tombor Kornél, Pachner Antal és Wutzay Péter képviselő tagok.

A polgármester üdvözlő beszédében kiemelte, hogy Nyitraváros lakossága hálás örömmel értesült arról, hogy rövid főispánága alatt mennyire felismerte, a megyei szül. hely-érdekét, s mily bátor s férfias fölépéssel igyekezett azt érvényre emelni a minisztérium előtt, s felkérte a városnak további anyai támogatására.

Gróf Gyürky főispán válaszában kiemelte, hogy csak az állásával járó kötelességet teljesítette midőn a megyének és székvárosának érdekében a Nyitra szonici vasut kiépítése végett a kormánynál közbenjár; különben saradosását talán túl is becsülnék, mert még az eredmény nem biztos; a komoly jóakarat azonban nála meg volt és meg is lesz, mert kívánsága, hogy távozásakor jó emléket hagyjon maga után és a közönség rokonszenvét vihesse magával.

A küldöttség élénken megéljenzve a főispánt azon meggyűgyással távozott, hogy ügyét jobb kezekben nem is láthatná.

Este 8 órakor kezdett gyűlekezni a közönség a városbáz terén, a Hosszú és Kalmár utcákat több ezer ember lepte el; a városbáz udvarát meggyújtották a 200 fáklyát, melyet városi polgárok vittek, s a helybelybeli népzenekar hangja és zászlok elővittele mellett megindult a menet a Hosszú, Plébánia és Megyebáz utcán át a megyebáz tőrré; ahol a fáklyások kört formálva Szaló Lajos rögtönzött emelvényre lépve a nagy terem kapu feletti ablakából kinéző főispánt következő beszéddel üdvözlötte:

A nagy férfiak csak világszerte idejeen lesznek igazán nagygyá; midőn nem hiú tüntetésből, hanem büszkítő példával és tettel lépnek az elvek porondjára, hogy a közjó iránt való nemes törekvéseiknek érvényt szerezzenek.

Ezen érzéstől mélyen áthatva a hálás érzete hív ide bennünket, hogy kiváló tisztelőtünk csakély tanúságát méltó hódolattal adjunk kifejezését öszinte köszönetünkhöz, Nagyméltóságod a megye és székváros érdekében tanúsított pártatlan anyai támogatásáért, melynek háttérben nem fér árnyék, a mely tisztán a megye és székváros jólétére és jövő felvirágzására irányzott mély belátás törekvésének következménye.

Alkotmányunk visszaállítása óta tagadhatlanul sok jeles főispánja volt e megyének, de a ki oly önzetlen és pártatlan hazafisággal, a férfierély méltósággal karolta volna fel a megye és székváros ügyét; aki kimondotta volna, hogy e megye melynek nagyszámú intelligenciája bármilyen nemesre mindenkor áldozni kész, ne legyen hát a hazának örökös mostohája; aki bár sok teherrel jár és nem keresett dignitását oly élesen azonosította volna a céllal; ily jeles férfit meggyénk újabb története csak Nagyméltóságodban találja fel.

Teljes bizalommal helyezte hát a megye ügyét Nagyméltóságod magas pártfogásába, mert meggyőződése, hogy védőszárnyai alatt ohajai valószínűsítését és régi dicőségének új napját végre meglátandja.

S amikor ismételve tolmácsolván a megye és székváros forró háláérzetét, engedje meg Nagyméltóságod hogy e megye minden igaz fiának önzetlen kebelében neve és emléke felejthetetlen maradjon.

Teljesüljön ama közhaj, hogy Nagyméltóságod a megye még továbbra is szerető főispánjának nevezhesse; s adja az ég, hogy hazánk javára, nemzetünk dicsőre, meggyénk sors- és dicőségére az emberi kor legvégső, határáig boldogul éljen!

A beszédet számos helyen, hol a főispán személyére vonatkozólag foglalt magában, lelkes éljenzéssel kísérte a közönség, mely telőpontját a beszéd befejeztével érte el. Az éljenzés lecsillapultával gróf Gyürky a már jelzett első emeleti ablakból átható érces hangon nagyjában következőleg válaszolt:

Egészen meg vagyok hatva Nyitraváros polgáraitól nyert a megtiszteltetésért, melyet soha meg nem érdemeltem; annál is inkább meg vagyok hatva, mert már magát a bennem kétségkívül meglevő jó akaratot is annyira hálás méltatásban részesítik.

Amit eddig tehettem, kevés; de legyenek meggyőződve, hogy ezen hazafiságáról, magyar érzelméről immár országjáró ismeretes nagy megye és székvárosára javára minden tölem telhető elkövetek, hogy ha majd állásomról eltávozom, nem pusztán ígéretések, hanem tetteim után jó emléket hagyva, becsüléseteket vigyam magammal. Istent írtam meg soká önöket!

A beszéd után hosszas viharos éljenzés harsant fel, melynek véghangjai a népzene által rendezített „Isten áld meg a magyart” dalba veztek el a végzetl Rákóczy-indulással a fáklyásmenet visszatért kiindulási helyére.

A város díszesen fel volt lobogóva, az ablakok kivilágítva; legszébb volt a városbáz, hol „Éljen gróf Gyürky főispán” betűi égő lámpákkal voltak kirakva.

A közönség jó része különféle mulató helyekre távozott, hol késő éjjel utánig pattogtak pohár csengések között a lelkes felkőszöntők a nap napcsélt bőséget gróf Gyürky Ábrahám urat elítelve, melyekhez mi is azt mondjuk: éljen soká!

Közegészségügyi fejtegetések.

Sokszor halljuk a sanyartú sorsúak eme védekezését „nem élhetek levegővel”. Nem is gondolná az, az ügyefogyott, hogy mennyire ésszerűbben fejezné ki magát, ha a helyett azt mondaná: nem élhetek csupán levegővel; mert bizony a jó levegő ép oly szükséges tápszertünk mint a víz, bor, kenyér, azaz a különbséggel, hogy abban, mint feltétlenül szükséges tápszertben ingyen részesít bennünket a jó gondviselés ingyen találja élénk, s ha benne hiányt szenvedtünk, csaknem mindig magunk vagyunk az okai.

Az általunk lakott földgömböt a légkör mint egy hét mérföldnyire környezi. Fő alkotórésze levegőnknek: az élely, mely annak mintegy 20-százalékát képezi, s a légegy, mely 79-százalékot tesz. A légkör többi, alig számbevéhető alkotórészt képezi csak a szén-savat — Acid. Carb. — hozom fel, mely nem is gondolnók, mily fontos tényezőkép folyik be egészségügyi viszonyainkban.

A szénsav, nem hiába, hogy még kisebb mennyiségben is méregként hat, csak szűken kevertetett légkörünkbe; annyira, hogy rendszeres viszonyok mellett abból csak mintegy 0.0004. foglaltatik a szabad levegőben. Természetesen eme viszony lényegesül változik városokban gyárak közelében hol egész 0.004. is tartalmazhat a légkör. Iskolákban, gyűlés termekben 0.001. széntartalom mellett meglehetősen elégedve; nem úgy az állandóbb tartózkodás otthonunkban, hol ennek eme mennyiségét bizony nagyon megérezni tudónk, melynek a vér megélesítőere — táplálékra telésre — szénsavra épen nincs szüksége.

Dacára a szénsav ily gonosz sajátosságának, mégis egy egész szerves világ, a növényország csak a szénsavat lélegzi be, míg a mi életünknek fő feltételei győnánt szolgáló életet kilehel, s ez az oka, hogy buja növényzetű, de nem visényő területen, magasabban fekvő erdőkben oly jól érezzük magunkat, oly könnyen lélegzünk. Ugyan mi lenne velünk, ha a növényvilág is, a mi életünk törvényeinket követve, szénsav helyett szintén élelyt lélegzene be? Mi is éppen úgy elpusztulnánk, mint ő aránylag rövid idő alatt, az élely elégtelen volta miatt.

Hogy a szénsav, ha valahol nagyobb mennyiségben van jelen, mily életűl lehet, látjuk a mustterjesztő helyiségekben, látjuk az anginában szenvedő kicsinyeknél, hol t. i. a légutja meglevén szűkülve, a szervesét által termelt szénsav nem távolodhatván el kellőleg, általa a vér megmérgeztetik; melynek köznyelvén fuladás a vége. Vannak kisnőve jutott völgyek, barlangok, mint a nápolyi kutyabarlang, az erdélyi torjai bődös barlang, honnét az ott lévő nagy mennyiségű szénsav miatt, állat élve nem igen jöhet ki.

A szénsav részint az első állatvilágnak terménye, kilégzés által részint a rothadási folyamatnak egyik productuma. Ha a kilégzett levegő, a lélegző szervekben kétségkívül minden időben jelenlévő körleggel nem egyesülne, az majdnem tiszta szénsav lenne, de dacára eme nagy mennyiségű hozzá vagyult körlegnek, alig képzelt nagy mennyiségű az; nevezetesen: az életűvárok észleletei szerint egy felnőtt embernél naponként mintegy 1250 grammot tenne.

hallottam szerelmeseimről. Már feledni kezdem őket, teendőim más felé terelék figyelmemet.

Néhány nap előtt azonban ebédutáni feketétmet szűrcsölgötve s a következő megdöbbentő hirdetésétől szemeembe:

Hirdetmény.

B... x Malvin f. hó 22-én este övöltől eltávozván, nyomtalanul eltűnt. Ugyanaz nap este a margitszigeti hídról egy fiatal nőt láttak a Dunába ugrani, kinek neve mindez ideig ismeretlen. Miután alapos gyanu van rá, hogy az ügyilkosnő B... x Malvin; értesítették a nagy közönség, hogy az a ki az eltűntnek nyomára vezet, vagy holttestét megtalálja: 100 forint jutalomban részesül.

Az eltűntnek személyleírása a következő: Korra néve: 18 éves, termete magas, szemek kékek, haja sötét, arca szabályos. Távozásakor divatos szabású perkal nyári ruhát, florensi szalmakalap t, obelastia kivágott cipőket viselt. Fehér ruhájába B. M. betűk vannak hímveze.

A főkapitányi hivatal

Megilletődve dobtam el a lapot. Szegény leány mi vihette rá e kétségbeesett lépésre?

Bizonyosan hülsen lett, elhagyta csábítója s ő

bánatával, szegényével bácsijához visszatérve nem tudta elviselni a gonosz világ gonykaszáját.

Önkénytelenül más lap után nyultam Belétekintve, ott látok az apróhirdetések között négy rövidke sort, mely egyszerre érthetővé tette előttem az előbbeni hirdetményt.

Egy magános öreg ember, valamely tisztes polgárcsaládból egy három hónapos egészséges szép leánykát ohajtana elhelyezni. Föltét: jó bánásmód. A tartásdíj havonként előre leendő fizetve. A leányka neve: Malvin. Megkeresések B... r János magánzórnak címezve a kiadóhivatalhoz küldendők.

Leverve, borús hangulatban távoztam a kávéházból.

Soha se láttam ugyan Malvint, mégis elszomorított bánatos sorsa, szomorú vége. Szegény elcsábított leány! Mint annyi más ő is szeretőt és csalódott, csalódott és meghalt.

Még az nap este vásároltam valamit. A tárgy, mit vettem, egy friss keletű lapba volt gyöngyölve. Otthon — unalomból tán, vagy kíváncsiságból — belekukkantottam az apró hirdetések közé. S mit látok! Egy hirdetés, melyben Béla újból egy csinos, fiatal nőt keres, kivel ösmeretiséget ohajtana kötni.

Gróf Gyürky.

Tudva most már a szénsav gonosz voltát, tudva az egy, egy egység által termelt napi mennyiséget, mely által a szoba szénsavtartalma esetleg 0.008. részre is felzaporodhatik, meg van előtűnk fejtve a rosszul szellőztetett, szellőztethető, és sok ember által lakott szobák rendkívül egészségtelen volta; mely főleg a hibás vérkeringésben, és ebből folyó rendellenes táplálkozásban nyilvánul.

A természet másként szénsavtermelő művészetét a rothadási folyamatoknál producálja, oly módon, hogy főleg az állatvilágban más ártalmas légnekem is csatlakoznak hozzá.

A rothadás levegő, és nedvesség hozzájárulása nélkül nem mehet végbe; Nedvesség nélkül, ha még a levegő is vízszegény, inkább mumifikáció jö létre, míg ha a nedvesség aránytalanul sok, az elszaporodás állhat be. Ebből az folyik, hogy az állandóan nedves közeg, állandóan rothaszt; ha egyebet nem talál, hát a levegőben folyton jelenlévő apró szerves származású csapadékokat.

Eljuttattam most már a halandóság főokai szolgálatára nedves lakások viszonyához. Összünk, hygienicus ismereteink hiányában, és kényelmük szeretetében felelték sok hibát követtek el építkezéseikben; ugyanis leginkább azért, hogy a vizet közelebb érék, többnyire völgyekbe néha kálanszerű mélyedésekbe építették lakóházaikat. E roppant hátrányon, ha gyökeresen akarunk segíteni, a házak észreilől, vagy néha egész falukból kellese kitelepíteni a lakosokat; ezt természetesen nem lehet, a mit lehet, azt csak profilaktive lehetünk; melyből kiindulva, mindazon községekben, hol még közegészségügyi bizottságok nincsenek, meg kellene alkotandók, mely bizottságok befolyása nélkül tekintettel talán a megye által hozandó építési szabályok szem előtt tartására, senki sem építhetne, vagy alakíthatná át lakóházát. A bizottságoknak lenne azán az is feladata, hogy a bármely okból egészségtelen lakások lehetőleg egészségtessékké tétessenek, egy szóval, hogy lelkiismeretes közrehatásokkal a községek hygienicus viszonyait fokozatosan javítsanak. Végezetül a minister által kijelölt népszámláló egészségügyi és életmentés minden iskolában kötelező tantárgyként taníttassék.

Mintán tehát a nedvességgel egyenes viszonyban áll a rothadás, a mélyebb fekvésű, nedves lakásokban állandó, lesz, nemcsak a szénsav fejlődés, hanem az onnét semmivel sem ártatlanabb mindennemű gombacsinok myonodák tenyésztése is; mely mint fertőző feltehető állandó indokul szolgál az emésztő, és légző szervek károsodására és lobjára, mely gyermekeinkből oly nagy számban vész el, a lázsejnyre, közvényre, gürvélkórre, és az ezzel rokonságban lévő tüdőgümörre, mely azonban más oknak is lehet az okozata. Egy nagy tekintélyű orvos mondá egy alkalommal előttem, hogy a gürvélkór, és ennek következményei, melyek ma már oly aggasztóan terjednek, igen sokszor nem egyebet mint a főleg nem jól gyógyult Specificus betegségeket metamorphosia. Köröm egyik népes községének, mintegy betevő kömvése a munkaidény bekövetkeztével tömegesen megy főleg Bpestre. Élelek, hogy évtizedek múltával, e községben is teljesen oltihonossá lesz a gürvél és tüdőgümörkór.

Bocsanatot kérek a t. olvasótól, hogy ame közleményem egy engem ért nagy anyagi szerencsétlenség folytán ily csonka maradt. Igyekszem fogok, hogy előbbi kedélyem, és lelki nyugalmam visszaállítsam után folytatam és befejezzem fejezetemet.

Tolmács, 1885. június hó 8-án.

Perényi Gábor,
t. járás orvos.

Hogy gondolkoznak a felsővidéken rólunk és a magyar irokról.

Legközelebb a Ny. K.-ben „egy két ósintes szö” cím alatt megjelent az alábbi dörgedelmes cikk, mely — ugyancsak ránt pírít sok tekintetben. A cikk így kezd:

„A felsővidéki magyar egyesület összeolvad a pozsonnyival; Erdélyben a nemzetiégi barora és hódításra szövetkezettéltek az ország úral, a papok és nem-esek lelkesen versenyezve támogatják: a Dunán túl lakók épen most gyülekeznek, hogy ők is kiállítsák a zászlót; egyezőval Pulszky Ferenc, a vén ceatáló és kiszolgált költő, nem mondott igazat, mikor azt állentette, hogy a magyar nemzet ma már csak politikai fikció, mert ilyen mozgalmakra, ilyen döntő és következetes szívórságú küzdelemre, mint a milyent, a magyar nemzet faja főtartásának, megőrzésének és terjedésének érdekében néhány év óta folyvást fokozódó lelkesedéssel kifejti, csak egy igazán élő s életrevaló nemzet képes.

De bármennyire örvendünk és szívből hozzájárulunk, az apostolok e dicső buzgalma és üdvös működését látva, — mi, kik az igazságnak és a nemzet valódi javának tántoríthatatlan őrei s hívei vagyunk, nem takargathatjuk azt a foltot, mely e hazafias ténylek szebb jövővel bízató fényéből bántó durvasággal kirl.

Az egyik folt az, hogy a magyarság zöme, a tisztán magyar vidékek löngyökös magyar lakossága rá se hederít az idegen nációk ellenséges fegyverei közé szorított magyarok törekvéseire. Akadt néhány derék város, mely nagyobb öszszszeggel alapító tagja lett egyik másik közművelődési egyesületnek. Hanem ez édes kevés, ez semmi. A magyar városok, a magyar megyék kötelezősége egészen más, sokkal nagyobb mint az, hogy fejet bontoltsanak a beékelt testvérek hazafias hadjárataira. Igaz, hogy a minék hiányát nem érzik, az után nem fárad. A magyar vidékek népe nem tudja, mit jelent az, — pánszavok, oláhok, szászok, horvátok közé beszorított magyarnak lenni, s azért löntifutni, bántalmakat tűrni, pénzt időt és nyugalmat áldozni, hogy a gyerek az iskolában magyarul zengje a „dicsőitessék”-et. De lássa be végre a tisztán magyar lakosság, hogy az ő teljesen odaadó támogatása nélkül a magyarosító misszió az idegen ajkú s idegen érzelmű vidékeken nem teljesíthető. Szükséges, hogy a nagy magyar alföld is alakítsa magyar iskola-egyesületet. Ennek igen könnyen lehetne kétezrezer tagja, vagyis más szóval a tagok díjából évenként egy negyed millió forintot bocsáthatna a többi magyar egyesületek rendelkezésére, hogy ezek ne csak lelkesedéssel, ne csak hazafias lánggal, hanem pénzzel is győzzék! A nagy magyar alföld közművelődési egyesületének semmi teendője nem lenne, mint hogy a tagdíjakat beszedje s mindenféle uton és módon szaporítsa alapítóját, hogy évről-évre minél több pénzt adhasson a többi közművelődési egyesületeknek.

Ez a baj tehát inkább mulasztás, s még helyrehozható, sőt nem kételkedünk benne, jóvá is lesz téve, csak vezetőik kellene hozzá; lehetetlen, hogy a magyar nép vonakodnék nemzetiége érdekében a legcélszerűbb fillér áldozatot megadni.

Sokkal komolyabb és veszélyesebb a másik folt, mely már-már valóságos szégyenszófolt. Ez a magyar iroknak újabb időben mindinkább terjedő ama fehélyes betegsége, hogy minden áron európaiakká akar-nak vedleni, s míg fent és lent a maroknyi magyarság a nemzetiességet, nyelvet, szokásait, hagyományait verítékes küzdelemmel védelmezi, s az elleneségtől elfoglalt pontokat elszánt hősiességgel hódítja vissza, azáltal a magyar költőknek és iroknak az a legfőbb gondjuk, hogy kocintgassanak a bécsi sógorral, s ha zug fényre hirdessék a magyar iroknak koldusai nak cifra nyomorúságát;

Mi más volt hajdan a költő, az író, mikor Berze-sényi rávált a hajdan erős magyarra, hogy romlásnak indult, mikor Petőfi ezt dalolta: szegyenlenem kell, hogy magyar vagyok, s mikor Tompa így panaszkodott: pusztulunk vesztünk! Akkor a költők, az irok a nemzet katonái, nem, nem katonái, a nemzet hősei voltak, kik önzetlenül, nem habozva, életüket és vértüket áldozták a hazáért, a magyar népért. Küzdelet ehezve, meg hem érve, sőt kígyóztva, mellőzve, kicsinyelve, küzdöttek és megváltói lettek a magyaroknak.

Most ellenben mit sem csinál a magyar költő? Tan elzárkózott a felsővidéki cultur egyesület gyűlése, hogy ott lángoló hazaszeretettel szép tettekre lelkesítsen? Vagy Erdély magyarságának élet-halál harcában vész részt, hardot villogtatva, zászlót lobogtatva, lánján riadó dalt pengtetve? Nem! Szégyen és gyátlaks! Most a magyar író tizenkét forintot banket-tekön ölelkezik a külföldi vendégekkel és elakarja itt-hon hitetni, hogy ezzel nagy hivatást tölt be. Jókai Mór — a nemzet fénye — Bécsbe, Prágába szaladgál, tart német nyelvű dikciókat, Strauszának operettét csinál egy másodrendű osztrák lovagot (ő, a költő fejedelem!) mestereinek nevez, s együtt kotyvaszt vele valami közönséges historiko-geografát, melyben megleszen énekelve a paprikás gulyás meg Bakonyerdő, azú — Pálkö.

S a kis csillagok rohannak a nagy üstökös nyomában Postánkt, iroknak nemet-lapokba átkálják, kom-mopolitizmusokat hirdetnek, európai barátok után lobolnak, a németek és franciák kedvelt költeményes szélhámos módjára pazar írói kört rendeznek be, nagy urat, civilizált Európáért majmolnak, míg a szegény magyar költő, magyar író épen halhatna, ha nem özne még vagy háromféle becsületes mesterséget a postakál-láson kívül.

Jókai Mór szolgalelkű bókka azt mondja egy ál-domásában, hogy Budapest filiaja Bécsnek, és a magyar irodalom az osztrák literatura emlin nött magya. S a mestert követik a tanítványok. A költő megverseli Wagner, Schopenhauer, Höderstédert, az orosz császár, a szulikat, franciák nagyságát, a németek ornyait, a novellista boldog, ha „Sacher Masoch” vagy a Nonville Reys” megemlíti a névét, költő és író a hírság vá-sárán mind azt kiabálja, hogy vigjátéka francia szel-lemmel van írva, hogy humarából angol erő árad, hogy tize olasz szavadrólre valló, hogy szinpopájja keleti gazdaság, s eszméinek mélysége megközelíti a német Weltgeistet. Senki, senki nem dicsekszik azszal, hogy magyar, hogy e nemzetközi vadvilágban megőrizte magyar természetének, hagyományának szepítőleltéséget.

Itt az ideje, hogy megálljt kiáltunk erre a veszedelmes hóbortra. Elég legyen a komédiából. Minden irodalom csak önmagából fejlődhetik természetes módon. Az iparos, a pépész, a földművelő csinálhatja azt, amit elcseszt a külföldön, hanem az irodalom nem interna-cionalis mesterség.

A magyar írók vagy legyenek igazán magyarok, tükrei, zászlóvivői, ha kell dicsőítők, ha kell martirjai a nemzeti életnek. Vagy ha megunták a száraz fekete kenyert s idegen irodalmak busos fazekaira vetettek szemot, ne véleljenek hangz. Alarcot, álljanak be jód-lernek, cseh muzikussnak, kankar-táncosnak, nemzet-közi troubadournak, de a magyar nevet ne bitorolják!

Ev. eszperességi közgyűlés. Az ez évi ev. esze-rességi közgyűlés Losoncon f. hó 7. és 8-án tartatott

meg, Beniczky Gyula felügyelő és Szebeni János főes-peres elnöklése alatt. A világi notabilitások közül a gyűlést emelték: Desewffy Ottó volt allepán Dr. Palásky Agoston, Kövy Tivadar, Laszkáry Gyula, Beniczky Árpád, Pongrácz György, Zelenka Károly, Boahak Ádám stb. A gyűlést isteni tisztelet előzte meg, mely után a gyűlés nyomban kezdést vette a templomban. A fő-esperes jelentéséből kiemelendő, hogy a múlt évben 5000 forint több adomány érkezett egyházi célokra, mint az előző évben. A tárgyalás a szokott egyházi és iskolai ügyek körül forgott, melyek között idétvet-tek igénybe. Ezek közül, mint közérdekű kiemelendő, a szolgabíróilag elkobzott „Skolnik” tóttankönyv ügye, mely érdemileg Nógrádvármegye közigazgatási bizottságának határozatával egyezően intéztetett el, de az eljárási mód ellen, mivel ez az autonomia sérelmével történt, az eszperességi többiség órástát joggyókönyvi-leg fejezte ki, s a megyei hatósággal küöttetett ha-tározatot, mivel a többiség nézete az volt, hogy ezen küöttetileg elfogadott tankönyv elleni kilógás az el-kobzás foganatosítása előtt a felsőbb egyházi hatóság-gal közlendő lett volna. Részünkről azonban kijelent-jük, hogy a közigazgatási bizottság eljárás épen az egyház megye által elfogadott pánszav-ügyi határozat-tal összhangzásban áll, s az ilyen dolog nem az au-tonomia sérelme, de annak emelése érdekében helye-nek tartható. Ezzel kapcsolatban a dekanusi jelenté-sekből constatáltatott, hogy a magyar nyelv tanítási-nak ügye örvendetes haladást tett a lefolyt tiszteletben is, a mennyiben a felső-nógrádi tiszántól azt ajkú la-kólkban nemcsak a magyar nyelvten, hanem már egyes tantárgyak is magyarnyelven adattak elő; s amennyi-ben ez a dobrocsi és abalevai körben nem találhatott ki-elégítőnek, az eszperességi öket nagyobb buzgalomra intette. Az egyetemes egyházi gyűlésnek képviselői alapon való újra alakítása iránti indítvány pártolása a küöttetre menő követeknek utasításul adatott. A h-gyarmati ev. iskolának 6 osztályról 4 osztályra való lezárallítása oly rendelkezéssel hagyatott jóvá, hogy a további képzés a helyb. polg. iskolában folytatattik. Az ev. felsokzeti eszperességi tanítói egyesület ügye véglegesen eljettett. Legelősebb vitát idénzt elő Ze-lenka Gyula eszperességi ügyész abbéli indítványa, hogy az egyes egyházak évi számadásának felülvizsgálása egy eszperességi számvizsgálók által történjék, ez azon-ban mint burokratikus és centralistikus szagu törek-ye eljettett s csupán a küöttelkezés általi szigorúbb ellenőrzés rendeltetett el. Az allepán részleghajlatlan és elfogulatlan határozata az ismert nápl párbér Egyben örvendetes tudomásul vétetett, csupán annak azon in-dokolása ellen tétetett felterjesztés, melyszerint a sé-relem elleni felszólamlás nem az egyházat, hanem csak a károsult feleketilleti, azon indokból mivel a pár-bér ügyekben az 1791-ik 26. vallásügyi törvényre tör-ténik hivatkozás, mely törvény a protestans egyház sarkalatos jogbiztosítékának tekintetik. A gyűlést a sörházban rendezett 44 terítők bankett követta, melyen vidám hangulat uralkodott s élénk pohárköszöntések hangzottak.

H i r e k.

Hymen. Sipeken jún. hó 29-én boldog házassági eljegyzés ment végbe. Ugyanis Sipeki Balás Antal földbirtokos, a szécsényvidéki gazdasági egyeslet nagyra becsült és szeretett elnökének kedves leányát, Irén kis-azsónyit, e napon jegyezte el Fábán Gyula loconci kir. albiró úr, küörtinkben általaóosan kedvelt fiatal barátunk. Ezen boldog eljegyzéshez részünkről is a leg-jobb kívánságainkkal járulunk.

A magyarnyelvi póttanfolyam Losoncon július 11-én vette kezdést s tart aug. 19-ig. Szaváthp. Há-jos képezdei igazgató úr intézkedése szerint a jelent-kező tanítók csakis oly házakban bírhatnak lakást, hol tisztán magyarul folyik a társalgás. Ez az inkedés nagyon helyeselheto.

Csodabogar. A múlt hónapban történt Füleken, hogy a lombos erdő kicsalta az embereket hús áráp-ka alá tavaszi mulatságra. Csillagot a jó kedv, hűsita a szigány, táncsra perdült a község, s mulatott amúgy magyarosan. E mulatságban résztvett s pedig mint illet s helyén is volt három israelita vallásu if-ju ember is, jól találták magukat táncsoltak. Nos hát ennek örültek a jelenvoltak, mert látták, hogy hát imádkhatjuk istenünket bármely vallás rendeletei sze-rint, de azért a társas életben egyek vagyunk. Így is van az helyén. Nem így gondolkozott azonban a fü-leki israelita hitközség rabbinusa, Tannenbaum Móricz úr, ki egyáltalán nem szívelheti — legalább úgy lá-tszik — ha a társadalomban béke s egyetértés van. Nosza tehát fel is sádlott egy hét múltán — a temp-lomban. Kiprodikálta a derék izrolita ifjakat, hogy mért mertek öket táncsolni, pláne keresztények nökkel, mert az igazi israelita még israelita nővel is csak egyetlen egygyel táncsol, t. i. saját nejével. Porusa

lett megbotránkozás az israhelita bivek közt a rabbinus illeten beszéde miatt. Egyébírati Taubenbaum úr azt megbotránkoztatón bűnül röjja fel hibeinek, ha azok szombati napon nap. vagy esőernyőt merészelnék használni. Csodálni lehet, hogy Taubenbaum úr fiatal ember léteire ilyen dolgokat hirdel (L. V.)

Megdöbbentő volt azon hír, mely az egész vármegyét e hét elején befutotta, hogy t. i. Csóbel Károly, Losoncz rendezett tanácsu város kitűnő rendőrkapitánya, és a losonczai önkéntes tűzoltó egyesület parancsnoka júl. 6-án S. Tarjánban meglötte magát. Az erőlyes és bátor embert meglöttek a fájálmak. Azon golyókat, melyeket P. Szalatrán gr. Ozebrian László úrnál kiűzött tűz alkalmával ápril 25-én véletlen lövés folytán kapott, nem tudták kivenni az orvosok, s ezek tették a fájdalmat elviselhetlenné. A szerencsétlen ember S. Tarjánban küvette el a végzetes lövet, hová dr. Trojánhoz ment orvoslás végett. Temetése júl. 7-én Losonczon nagy részvételt ment végbe. Mindenki mélyen sajnálja a tetterős férfinak, buzgó és jellemes tisztviselőnek élte deleben történt tragikus elvevését. Losoncz város előjárója a tisztásra elbonyta alkalmából a következő gyászjelentést tett közzé: Losoncz rendezett tanácsu város előjárósága és tanácsa mélyen megzomorodott szívvel jelentik szeretett karitásuknak Csóbel Károlyak, városi rendőrkapitány és önkéntes tűzoltó-parancsnoknak Salgó Tarjánban 6. évi július hó 6-án hajnalban történt gyászos elbonytát. Hült tetemei Losonczon, a helyi hitv. ev. egyház szertartásai szerint a templomból-fognak f. hó 7-én délután 5 órakor a sírkertbe kísértetni. Béke legyen porai felett!

Gyászír. Pokorny István Szécsényben jobblétra szenderült. Haláláról következő gyászjelentést tettük: Pokorny Rózi és férje Benkovic Pál, gyermekeik: Vilma és Gyula; Pokorny Gerta és férje Kis József, gyermekeik: Sári, Margit, Erzeike, Aladar; továbbá Pokorny Pál, Pokorny Petronella és férje Baintner Ottó; Pokorny Gusztáv, Pokorny Ede, Pokorny József

nejeik és gyermekeikkel, valamint Lalahay Pál, az összes rokonság nevében mélyen szomorodott szívvel jelentik felelőtlenül jó atyjok ipjok, nagyatyjok nagybátyjok, unokabátyjok és sógóra Pokorny István nyug. kir. mérnök. Nógrádmegye volt főmérnökének, élte 80-ik évében végelgyengülés folytán Szécsényben 1885. évi július hó 6-án este 7 órakor történt gyászos elbonytát. Hült tetemei folyó évi július hó 8-án délután 5 órakor fognak az ágostai hivallás szertartásai szerint öröknyugalomra téteni. — Béke legyen havi fölött! — Nagy-Darócson e hó 7-én temették el hosszas szenvedés után a 16 éves Zmeskal Arát, Gelén Lászlóné szül. Benkő Mária kedves leányát. — Az onyhitó sir adjon neki örök nyugalomát.

A B-gyarmati iparos ifjusági egyesület választmány Alács Antal sziggyártó és Gotvald Ignác kertész mint igazgatókat kebeléből kizárta.

Történet Jókairól. Nem régiben történt — írja egy bécsi lap — Jókai Mór meglátogatta Tisza miniszterelnököt. „Kedves barátom” — mondá a miniszterelnök Jókainak — „szórtartó ember akarok maradni. Megígértem, hogy behozok harmincz okos embert az új felsőházba, s így két ilyen emberre legalább is szűk ségem van. Légy hát szíves elfogadni a felsőházi tagságot” — „Semmi esetre sem,” válaszolt a költő. „Mindont megteszek a kedvedért, ezt az egyet kivéve.” — „Ez az utolsó szavad?” — kérdő a miniszterelnök. — „Ez.” Erre Tisza elővonta tárczáját, melybe a harmincz új felsőházi tag neve volt bejegyezve. Az első név ezek között Jókai Mór volt. Tisza kitörte és oda írta helyébe: Gyulai Pál. Jókait nem érintette valami kellemesen ez a csere. Legkeserűbb ellenfele jőjjön a helyébe, a ki összes regényeitől szűken kritizálta agyon, ez bizony keserű salát volt. „Te magad akartad így, mondá a miniszterelnök, most már a mág-nások meg fogják tudni, hogy rossz regényeket írsz.” Erre Jókai lemondó humorral így felelt: „Én azért mégis csak nyerek ezáltal, mert legalább meg fog

ják tudni a mág-nások, hogy egyáltalán regényeket írok.”

Postaügy. Folyó évi június hó 19-én a kármunka és közlekedési m. kir. miniszterium által kiadott magas rendelet értelmében a postaszolgálatnak vasárnapon való korlátozása tárgyában, a hivatalos órák tekintetével a közönség érdekeinek megóvása mellet, a belassa-gyarmati postahivatalnál következőleg állapították meg: délelőtt 8-tól 1-ig. Ez alkalommal tudomás és műhistartás végett val. szerencsém a t. közönséggel közölni; miszerint a leadási szolgálat a posta örököséhez képest, vasárnapokon csak egyszer a címzettnek lakásán teljesíthető fog, az ezáltal kocsipostai küldemények kiadása pedig, nem különben a főlk. helyi részére szóló küldemények, a „poste restante” levelek, továbbá a házbesítési kirendelt tartozó közlekedés és posták részére szóló postai küldemények kiadása csak is megszűrtött hivatalos órák ideje alatt történni fog. Fértsék, posta főnök.

Felelős szerkesztő:

Horváth Danó.

150 db. fiatal anya juh

egészségi garancia mellett eladó. Bővebb értesítést Kohn Márk nyújt.

575—585. szám.

Árverési hirdetményi kivonat

A szécsényi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közli, hogy Huszár Mihály végrehajtónak, sz. Krizsan Mihály végrehajtónak sz. 50 f. t. kötelevetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a b-gyarmati kir. törvényszék illetve szécsényi kir. járásbírósg területén lévő Csálár községben, és a Csálári 110 sz. t. j. k. b. A. L. sor. 572. helyrajzi szám alatt foglalt dőzsma szőlőre az árverést 483 forintban ezennel megállapított kikiáltási árral, elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1885. évi július hó 13-ik napján a. e. 10 órakor Csálár községében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladhatni fognak.

Árverési szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának tizszáztóljárt kézpénzben vagy 1881-ik évi LX. t. c. 42. §-ban jelzett arfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes ártekápirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. 170. §-a értelmében a bánápténusnak a bíróságnál előleges elhelyezésétől kiállított szabályszerű elismervényt átazolgálatni.

Kelt Szécsényben a kir. járásbírósg mint t. k. v. hatóság 1885 évi április hó 23-án.

H I R D E T É S E K.

1885

KIÁLLÍTÁS

MEGHÍVÁS.

A FOLYÓ ÉVI ORSZÁGOS KIÁLLÍTÁS ALKALMÁNÁL

CLAYTON & SHUTTLEWORTH

V. VACZI KÖRÜT NO. BUDAPESTEN a VACZI KÖRÜT 63.

BAJAT. FOLYÓ ÉVI ORSZÁGOS KIÁLLÍTÁS ALKALMÁNÁL

GAZDASÁGI GÉP-KIÁLLÍTÁST

RENDREZETT BE.

melynek szíves megtekintésére az érdeklődők tisztelettel meg-hívattak.

1885

KIÁLLÍTÁS

Bérleti hirdetmény.

A b-gyarmati görög keleti egyház község részéről közzé tetetik, miszerint az egyház tulajdonát képező B-Gyarmat mezőváros főutcáján 204. sz. alatti épületében lévő sarok bolt helyiség 1885. évi július hó 15-ik napjától kezdve 1888. évi július 1-ig terjedő időtartamra a legtöbbet ígérőnek folyó évi július 14. napján bórbe fog adatni.

A bérleti kívánók ezennel felhivatnak, miszerint zárt ajánlataikat (melyhez az évi bérlet ajánlott összeg 10%, csatolandó) folyó évi július hó 14. déli 12 órájáig a helybeli lelkeszi hivatalnál, hol az egyéb bérleti feltételek is megtudhatók, nyujtsák be. — A beérkezett ajánlatok felett a választási jog az egyház választmányára részére fentartatik.

B-Gyarmat, 1885. évi június 28-án.

Az elnökség.

Egy régi szerkesztő szeszgyár felszerelése.

kazánok, csővezeték nat. jutányos áron eladó. Bővebb felvilágosításokkal bármikor szolgál az uradalmi tisztartó, lakik Gácsfalván u. p. Gács, hova is a levelek ezimzendők.

Kelt Gácson, 1885. július hó 12-én.

A gácsi uradalom-főtisztvisége.

GRAEPEL HUGO,

MARSCHALL SONS & C. LMTD.

vezérigynöke ajánl 8 lóerejű gőzmozgonyt és cséplőgépet o. é. 5000 forintért,

6 lóerejű gőzmozgonyt és cséplőgépet o. é. 4400 forintért

Graepel-féle szabadalmazott szalmafüto készüléket, mely bármely gyártmányú gőzmozgonyra alkalmazható, 150 frtért.

Budapest VI. bárányuteza 16. (gyár utca sarkán.)

Budapest, KOTZÓ PÁL Lüllői-út 18 sz.

Tessék megtekinteni gépraktáromat!!

Nem csalo külsőű fényezett „kiállítás gépek”, hanem eladára szánt gépek vannak kiállítva.

!! Különös figyelemre méltók!!

R. GARRETT & SON

R. GARRETT & SON

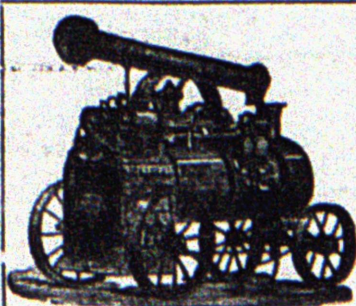
Compound gőzmozgonyait

kitűnő gőzmozgonyai,

40% tüzelőanyag takarítással

könnyen hozzáférhető, kiváló szilárd, tartányok nélkül hajlított fedél tüzelőszekrényvel.

Leszállított árak.

Tessék megtekinteni gépraktáromat!!

hol a gyakorlatban legjobbnak elismert gépek kiválaszthatók, megvesztetők és azonnal átvehetők.

!! Különös figyelemre méltók!!

R. GARRETT & SON

JÁRGÁNYOCSÉPLŐI

világhírű cséplői,

tisztító szerkeszt és anélkül kapcsol-

szak, és az fordítható acél dobainak.

harangjargányokkal

Kedvező fizetési feltételek.